

D ů v o d y:

Názor odvolacího soudu, že nelze manželství již pravoplatně rozloučené v řízení nesporném znovu rozloučiti pořadem práva, jest ovšem správný nehledíc ani na to, že také výrok prvního soudu o rozluce manželství nabyt již moci práva, poněvadž odvolání podal jen žalobce, a to jen co do výroku o vině. Ale tím neodpadá další jednání o sporu rozlukovém, jak mylně odvolací soud předpokládá, neboť nebylo pravoplatně rozhodnuto o otázce viny manželčiny na rozluce (srv. rozh. č. 7014 a 8762 Sb. n. s.). Rozhodnutí č. 2634 Sb. n. s., jehož se odvolací soud dovolává, se na souzený případ nehodí, neboť tam šlo o zcela odlišnou právní otázku, totiž o vliv rozsudku o rozluce manželství na spor o rozvod manželství. Rozhodnutí odvolacího soudu ovšem, poněvadž byla rozluka již pravoplatně povolena, jest omeziti na otázku viny žalované manželky na rozluce manželství.

Čís. 16314.

Byla-li exekuce odložena až do pravoplatného rozhodnutí o některé ze žalob uvedených v § 42 č. 5 ex. ř., nelze pokračovati v odložené exekuci, dokud spor nebyl pravoplatně skončen, nýbrž byl ponechán jen v klidu, a to ani tehda, učiní-li návrh na pokračování v exekuci postupník, kterému byla vymáhaná pohledávka postoupena a jenž podle § 9 ex. ř. vstoupil na místo původního vymáhajícího věřitele do exekuce.

(Rozh. ze dne 17. září 1937, R II 415/37.)

Pravoplatným usnesením okresního soudu v B. ze dne 14. května 1936 byla exekuce, vedená vymáhající věřitelkou spořitelnou města B. proti povinnému Bedřichu B. pro 20.590 Kč, odložena až do pravoplatného rozhodnutí o opoziční žalobě (§ 35 ex. ř.). K rozhodnutí dotčeného sporu nedošlo, ježto spor zůstal dne 30. října 1936 v klidu. Poté předložil Bohumil K. společně s původní vymáhající věřitelkou postupní listinu ze dne 28. května 1937, řádně ověřenou, podle níž mu vymáhaná pohledávka byla postoupena s tím, že vstupuje na místě původní vymáhající věřitelky spořitelny města B. do exekuce, a navrhl pokračování v exekuci. **Exekuční soud** uznal podle návrhu. **Rekursní soud** zamítl návrh na pokračování v exekuci.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Byl-li podle § 42 č. 5 ex. ř. povolen odklad exekuce až do pravoplatného rozhodnutí o některé ze žalob v řečeném ustanovení uvedených, lze v exekuci takto odložené pokračovati zpravidla teprve po formální právní moci rozsudku zamítajícího žalobu (§ 411 c. ř. s.), a to bez zřetele na to, zda návrh na pokračování v exekuci učinil původní

vymáhající věřitel, či zda jej učinila jiná osoba, která prokázala způsobem uvedeným v § 9 ex. ř., že vymáhaná pohledávka na ni přešla. Rekursní soud poukázal proto správně na to, že na stav exekučního řízení nemůže mít vlivu to, že vymáhaná pohledávka byla po vydání usnesení, povolujícího odklad exekuce až do pravoplatného skončení sporu vedeného povinným podle § 35 ex. ř. proti původní vymáhající věřitelce, postoupena nynějšímu vymáhajícímu věřiteli, ježto původní vymáhající věřitelka nemohla nynějšímu vymáhajícímu věřiteli postoupiti své právo v širším rozsahu, než měla sama. Stěžovatelovo tvrzení v dovolacím rekursu, že pro něho jako neobmyslného postupníka nebylo z pozemkové knihy patrné žádné omezení stran vymáhání postoupené pohledávky, je v opravném řízení nedovolenou novotou, neboť toho se stěžovatel v prvé stolici ve svém návrhu na pokračování v dražebním řízení vůbec nedovolával.

V souzeném případě jest jisto, že dotčený opoziční spor, z jehož podnětu byla exekuce podle § 42 č. 5 ex. ř. odložena, není ještě pravoplatně rozhodnut, a ježto exekuce byla usnesením okresního soudu v B. ze dne 14. května 1936 odložena až do pravoplatného rozhodnutí onoho sporu, nepochybil rekursní soud, zamítl-li návrh vymáhajícího věřitele na pokračování v exekuci. Na tom, co uvedeno, nic nemění, že strany vedoucí spor, o nějž jde, ponechaly jej podle § 170 c. ř. s. v klidu. Klid řízení má jen procesní právní účinky vytčené v §§ 168 a 169 c. ř. s., tedy zejména účinky přerušení řízení (§ 163 c. ř. s.) s výjimkami stanovenými v § 168 c. ř. s. Pro zjišťování, zda a jak snad byl opoziční spor mimosoudně vyřízen smírem, — což vymáhající věřitel tvrdí a povinný popírá —, není v tomto řízení místa.

Čís. 16315.

Přípustnost obnovy paternitního sporu skončeného rozsudkem pro zmeškání, nabyli-li domnělý nemanželský otec později vědomosti o tom, že nemanželská matka byla již delší dobu před tělesným stykem se žalovaným těhotná s jiným mužem (§ 530 č. 7 c. ř. s.).

Jestliže rozsudek soudu první stolice — který proti předpisu § 541, odst. 1, c. ř. s. nerozhodl jen o důvodu a přípustnosti obnovy řízení, nýbrž předbíhaje rozhodnutí ve věci hlavní, dospěl k úsudku, že žaloba o obnovu jest i věcně neodůvodněna — byl nahrazen změňujícím rozsudkem odvolacího soudu omezivším se správně toliko na řešení otázky přípustnosti obnovy, nemůže druhá strana těžiti z pochybení prvního soudu.

(Rozh. ze dne 17. září 1937, Rv II 190/37.)

Nezletilá Alena B. (nyní žalovaná) podala dne 20. dubna 1931 na Jaroslava P. (nynějšího žalobce) žalobu o zjištění nemanželského otcovství a placení výživného a tehdy byl žalovaný pravoplatným rozsudkem pro zmeškání ze dne 15. května 1931 uznán nemanželským otcem nezl. Aleny B., narozené 12. února 1930 z nemanželské matky